

Nieuwsbrief nr. 25

december 2018

Stichting voor Boete & Verzoening

met
Israël en anderen

Secretariaat

Beata Hartendorf-Schaap
Prinsessenkade 22, 2012 MB Haarlem
tel. 023-5317439
e-mail: bhartendorf@filtnet.nl

www.boete-verzoening.nl

Financiën

Harriët Tamminga-Hebels
Otterveld 16, 8017 MK Zwolle
tel. 038-4660133
e-mail: info@boete-verzoening.nl

Bankrekening

NL59 INGB 0000 9125 04
St. Boete en Verzoening
Otterveld 16, 8017 MK Zwolle

VOORWOORD

Maar de Heer was mij een steun.

2 Samuël 22: 19

Het is met blijdschap en dankbaarheid dat we weer een nieuwsbrief mogen schrijven. Als we terugkijken naar alles wat er dit jaar mocht gebeuren, moet ik aan bovenstaande tekst denken.

We mochten een takel (tilbok) aanschaffen, waarmee we onze dienst aan de joodse gemeenschap op een verantwoorde wijze kunnen voortzetten. Voor onze vrijwilligers is dit ook letterlijk een steun in de rug.

We zijn dankbaar voor de ondersteuning dit jaar vanuit collecten van diverse gemeenten in het land en de praktische steun die we ondervonden tijdens de werkweek in Leeuwarden in het bijzonder. We zijn ook dankbaar voor de reactie van dhr. Schabbing van de Joodse Gemeente Leeuwarden:

De tilbok in bedrijf

*“Het grote aantal vrijwilligers heeft me verrast. Deze komende shabbat lezen we uit de Haftara **‘Troost, troost mijn volk....’***

En dat is precies wat jullie deze week gedaan hebben!...”

Ook u die op wat voor wijze hielp, door uw gebeden of financiële bijdrage, danken we voor uw steun. Mede hierdoor kon ook de Duitse uitgave van ‘de Spijker’ tot stand komen.

Moge het komende jaar, Hij, die stut en steun uit Jeruzalem en Juda wegnam (Jesaja 3:1), het weer opbouwen, vertroosten en verlossen en weer stellen tot een lof op aarde.

PIET LUIJTEN (tijdelijk voorzitter)

(Door de voortschrijdende gevolgen van Parkinson heeft Wout Bouwman het voorzitterschap van B&V moeten overdragen. Hij blijft nog wel bestuurslid. In het Jaarverslag komt hierover meer informatie)

CONFERENTIEDAG VAN BOETE EN VERZOENING 26 MEI 2018

Op 26 mei 2018 hield Stichting Boete en Verzoening (B&V) haar eerste conferentiedag. Voor ons, Barend en Alie Faddegon, was dit de eerste keer dat we kennismaakten met het werk van B&V.

Ik (Barend) had wel al twee bestuursvergaderingen bijgewoond, maar ontmoette nu de mensen die B&V handen en voeten geven.

Het reisverslag over Suriname van Paul Jaeger maakte diepe indruk op ons, omdat er zoveel kanten blijken te zitten als je echt plaatsvervangend schuld gaat belijden, vergeving gaat vragen en deze ook krijgt. Het liet ons zien dat het werk van verzoening heel divers, maar ook heel diepgaand is. Dat er dan nieuwe relaties ontstaan op basis van geloof en vertrouwen was op zich niet nieuw voor ons, maar in de context van het reisverslag wel heel indrukwekkend.

In de middagpauze mochten we mooie ontmoetingen hebben met oude bekenden en met andere deelnemers aan deze conferentie.

De lezing van Piet Luijten deed ons beseffen dat B&V zich niet beperkt tot één of enkele kerkgenootschappen, maar dat het een beweging is die door de Heer zelf is geïnspireerd en geldt voor gelovigen uit alle denominaties en vooral is gericht op de relatie met Israël.

We gingen met een nieuwsgierige verwachting naar deze conferentiedag toe, die zo inspirerend was dat we onze betrokkenheid bij B&V verder willen vormgeven.

Er waren een aantal doelstellingen geformuleerd op de uitnodiging, zoals het versterken van de onderlinge gemeenschap, dieper ingaan op de noodzaak en de kracht van verootmoediging en boete en verzoening te zien in profetisch perspectief.

Wij denken dat de dag zeker heeft beantwoord aan deze doelstellingen en wij voelden ons zeer welkom en thuis.

BAREND EN ALIE FADDEGON

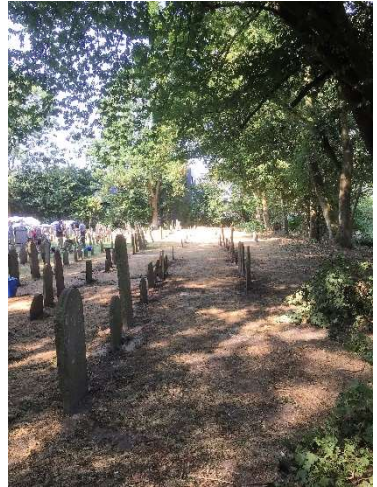
(Op 16 maart 2019 organiseren we weer zo'n dag:
zie bijgaande uitnodiging of de website)

DE WERKWEEK IN LEEUWARDEN E.O.

Waar moet ik beginnen en vooral: eindigen?

scheef

rechttop

Zal ik vertellen over scheefgezakte stenen die weer fier overeind kwamen? Het letteren tijdens de hittegolf waarin heel Nederland plat lag? Hoe drie grote gemeentecontainers tjokvol groen kwamen te zitten?

De voorbereidingen en contacten met personen en instanties? De lieve buurtbewoners en leden van de Joodse gemeenschap die trakteerden? De kinderen als derde generatie vrijwilligers die ingewijd werden in de werkzaamheden?.... Of....? Teveel om op te noemen....

Ik wil het over iets anders hebben:

Doordat de nadruk tijdens al die drukke werkzaamheden zo duidelijk op iets héél anders ligt, gebeuren er wonderlijke dingen. De Geest confronteert tijdens de werkweek. Onverwacht word je overrompeld door gevoelens of gedachten die uit jezelf komen of die in je gestort lijken te worden:

*je sluit aan bij het openingsgebed, ziet al die mensen en wordt zo geraakt door de liefde die je ervaart, dat je het niet meer houdt....

*Je loopt een rondje tussen de grafstenen door, staat stil bij een familiegraf: vader, moeder en al hun kinderen op één dag hun leven beëindigd....en zomaar uit het niets schiet je vol.....

*Je wilt je concentreren op verootmoediging tijdens het werk, maar merkt dat je je eigen slavendrijver bent en ongelofelijke moeite hebt om tijd voor God te nemen.... Hoezo druk, druk, druk?

*Op het moment dat je in stilte een naam schildert op de oude steen, denk je aan al die levende zielen, die ook begraven wilden worden maar die nooit een steen zouden krijgen..... en ineens huilt je hart

* Je zit in het gras naar de toerusting te luisteren en wordt ineens overspoeld door emoties: de blijdschap van de Eeuwige over wat hier gebeurt; het peilloze verdriet van mensen die psychisch in de knoop zitten door wat ze meegemaakt hebben; je ziet door het zwart heen hun witte hart en wilt dit profetisch uitwerken door in gedachten witte bloemen bij de graven te leggen. En terwijl je dit doet blijven de tranen stromen....

*Een echtpaar wordt weggeroepen: een noodgeval thuis En meteen laat iedereen het gereedschap vallen en wordt Adonai aangeroepen voor hulp en bijstand. Je voelt je één....

*Je stelt je de hele week open voor de Geest om je te verootmoedigen. Er komen heftige dingen voorbij. Tijdens de afsluiting ervaar je ineens de diepe schreeuw van een zevenjarig kind dat nooit gehoord werd. En van nog een kind.... en nog één..... en nog één En de grote opluchting dat die schreeuw nu gehoord mag worden..... je geeft je lijf als het ware toestemming om die schreeuw te schreeuwen.....Groot verdriet en vreugde tegelijk.....

*Je luistert naar de verhalen van ons belaste christelijke verleden t.o.v. het Joodse volk en het enige wat je nog kan doen is knielen en je vreselijk schamen. Dit is toch allemaal onmogelijk goed te maken?!.... onmacht en hulpeloosheid....

En toch.....lijkt er kracht te zitten in de onmacht en de tranen.

Het brengt hoop en troost. Het maakt één.

Toch nog maar doorgaan met die Boete en uitzien naar Verzoening.....

HANNIE VOGEL

WERKDAGEN JOODSE BEGRAAFPLAATSEN IN GRONINGEN EN VEENDAM 4-8 JUNI 2018

Op maandag 4 juni verzamelen zich ongeveer 30 mensen om samen het werk op de twee Joodse begraafplaatsen in de stad Groningen te openen. Al 18 jaar wordt er elke zomer gewerkt en dit in nauw overleg met leden van het bestuur van de Joodse gemeente in Groningen.

Velen doen al jaren mee en weten dan ook precies wat er van hen verwacht wordt. Alle graven worden onkruidvrij gemaakt en schoon gewassen.

Ook het Metaheirhuisje krijgt een goede beurt evenals het lange voetpad.

De buxushaag die rondom het monument is geplant, wordt deskundig onderhanden genomen en zo ziet na drie dagen werken de begraafplaats er weer goed verzorgd uit.

Terwijl we op woensdag bezig zijn om de laatste materialen te verzamelen lopen er twee jonge mensen de begraafplaats op, op zoek naar een graf. Naderhand komen we met hen in gesprek en ze blijken uit Israël te komen en op bezoek te zijn bij hun moeder in Den Haag. Uiteraard enigszins verbaasd vragen ze zich af wat al die mensen hier doen op de begraafplaats. Gelukkig kunnen we iets over ons werk en de motivatie daarvan vertellen. Het grijpt hen aan en een van hen wil zijn portemonnee pakken om een bijdrage te leveren. Ze verblijven nog enige dagen in Nederland voordat ze teruggaan naar Israël en stellen het zeer op prijs om een exemplaar van 'Een Spijker aan de Brug' te ontvangen, zowel in het Nederlands als in het Ivriet.

Op 30 juni ontvangen we een mooie kaart uit Tel Aviv met een 'Thank you so much' Ik citeer uit de kaart:

Allereerst hartelijk dank voor het toesturen van de boekjes die we met veel interesse hebben gelezen. Wij waren zeer onder de indruk van het werk dat u verricht met zoveel liefde en toewijding. Het is inspirerend - een andere betere wereld is mogelijk met een beetje goede wil. Mocht ik u ergens mee van dienst kunnen zijn dan hoor ik dat graag.
Louis Polak

Op donderdag en vrijdag gaan we met onze werkzaamheden verder op de Joodse begraafplaats in Veendam. Er hebben zich vele vrijwilligers uit Veendam e.o. aangemeld en zo staan we die donderdag met bijna 20 mensen in de startblokken om daar te gaan letteren.

Gewapend met parasols en extra water hebben we een mooi begin gemaakt met het onderhoud van deze begraafplaats.
In 2019 zal het werk daar verder worden afgerond.

Voor velen was het een eerste kennismaking met Boete en Verzoening en men was zeer verheugd om op deze manier iets te mogen betekenen voor het Joodse volk.

"Volgend jaar willen we er graag weer bij zijn!", was een veelgehoorde opmerking.

AAFKE STOPPELS

EIN NAGEL AN DER BRÜCKE

Eindelijk was het zover: de Duitse versie van ‘Een spijker aan de brug’ is klaar! ‘*Ein Nagel an der Brücke*’ is de titel geworden; de vertaling van die titel was nog niet zo moeilijk.

Het hele boek vertalen was een veel lastiger klus en heeft zelfs enkele jaren in beslag genomen. Er is al mee begonnen bij de eerste uitgave van de Spijker, maar toen de tweede uitgave in oktober 2015 uitkwam waren er behoorlijke wijzigingen in de tekst, zodat opnieuw begonnen moest worden.

Oud-leraar Duits Dick van Bloois werd bereid gevonden om die klus te klaren. Omdat we zeker wilden zijn dat de tekst op de Duitse (joodse) lezers correct zou overkomen is die ook door verschillende Duitse mensen bekeken. Daarbij kregen we o.a. hulp van rabbijn Shmuel Katz, die Duitstalige familieleden heeft.

In de bestuursvergadering van oktober jl. konden we Dick van Bloois, die samen met zijn vrouw gekomen was, en rabbijn Katz feestelijk een exemplaar van ‘Ein Nagel an der Brücke’ overhandigen.

Voorlopig is dit de laatste vertaling die in de planning stond. Het is een heel rijtje geworden: Nederlands, Ivriet, Russisch, Engels en Duits! Toch blijft er nog een klus: de verdere verspreiding van al deze uitgaven. Hebt u daar ideeën voor dan horen we dat graag!

HARRIËT TAMMINGA